

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w Wydziale I Cywilnym, w składzie: Przewodniczący: SSR Piotr Brodniewicz

Protokolant: Barbara Janiszewska-Górka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2016 r.

sprawy z powództwa:

Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko:

Z. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Piotr Brodniewicz

UZASADNIENIE

Towarzystwo (...) SA domagał się zasądzenia od Z. K. kwoty 979,85 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 25 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż 14 listopada 2014 roku w lokalu mieszczącym się przy ul. (...) w P., ubezpieczonym od szkód przez powoda nastąpiła szkoda polegająca na jego zalaniu spowodowanym przeciekiem wody ze znajdującego się na wyższym piętrze lokalu przy ul. (...) stanowiącym własność pozwanej Z. K.. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego powód ustalił wysokość zaistniałej szkody w lokalu na kwotę 978,85 zł i w tej wysokości 28 listopada 2014 roku wypłacił odszkodowania osobie uprawnionej. Jako podstawę prawną powód wskazał art. 415 k.c. w związku z art. 828 § 1 k.c. wskazując iż powodowi przysługuje roszczenie regresowe od pozwanej jako właścicielki lokalu, którego nastąpiło zalanie poszkodowanego lokalu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

14 listopada 2014 roku w lokalu mieszczącym się przy ul. (...) w P., ubezpieczonym od szkód przez Towarzystwo (...) SA nastąpiła szkoda polegająca na jego zalaniu spowodowanym przeciekiem wody ze znajdującego się na wyższym piętrze lokalu przy ul. (...) stanowiącym własność pozwanej Z. K.. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego powód ustalił wysokość zaistniałej szkody w lokalu na kwotę 978,85 zł i w tej wysokości 28 listopada 2014 roku wypłacił odszkodowania osobie uprawnionej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach niniejszej sprawy. Sąd dokonując ich oceny posiłkował się normami zawartymi w art. 244 i 245 k.p.c. Zgodnie przy tym z art. 339 § 2 Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie w zakresie w jakim nie budziły one wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Powód nie wskazał w swoich twierdzeniach nic poza samym faktem, zalaniu spowodowanym przeciekiem wody ze znajdującego się na wyższym piętrze lokalu przy ul. (...) stanowiącym

własność pozwanej Z. K.. Nie przytoczył żadnych twierdzeń co do przyczyn takiego stanu rzeczy pozwalających na ocenę pozostałych przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Na zasadzie winy opiera się odpowiedzialność za zalanie lokalu położonego niżej z lokalu znajdującego się na wyższej kondygnacji. (por uchwała 7 sędziów SN z 19 lutego 2013 r. w sprawie III CZP 63/12 publ. OSNC 2013/7-8/81).

Powód w żadnym zakresie nie objął swoimi twierdzeniami okoliczności pozwalających ustalić przyczynę, która doprowadziła do przeniknięcia wody z lokalu położonego na wyższej kondygnacji do lokalu ubezpieczonego przez powoda. Samo powołanie się na art. 415 kc jako podstawę prawną odpowiedzialności pozwanej nie jest żadnym razie przytoczeniem twierdzeń pozwalających na ocenę czy rzeczywiście to z winy pozwanej doszło do zalania lokalu. Nie można za twierdzenia pozwu przyjąć dołączonej do niego dokumentacji. Nawet jednak, gdyby przyjąć że obejmowała ona twierdzenia strony powodowej - to również z tej dokumentacji nie wynika, jaka była rzeczywista przyczyna przeniknięcia wody. W protokole szkody (k. 30) jako przyczynę powstania szkody wskazuje się: „prawdopodobnie nie szczelność pod brodzikiem w lokalu nr (...) (nad mieszkaniem poszkodowanych). W trakcie oględzin byłem w tym lokalu - sprawdzano szczelność brodzika i podobno stwierdzono wilgoć - w czasie oględzin było sucho a przestrzeń pod brodzikiem wysprzątano”. W istocie, więc sam ubezpieczyciel nie był w stanie ustalić przyczyny powstania szkody. Pozostawił te kwestie nie wyjaśnione. W takich okolicznościach uznać trzeba, iż brak jest możliwości ustalenia, iż działanie bądź zaniechanie pozwanej faktycznie spowodowało szkodę w lokalu ubezpieczonym przez stronę powodową i co więcej, że to zachowanie pozwanej było zawinione. Jak wynika z tego protokołu budynek jest to blok mieszkalny z lat pięćdziesiątych jest więc wysoce prawdopodobne, że instalacja wodno-kanalizacyjna w tym budynku była wyeksploatowana. Nie da się, więc wykluczyć innego źródła wycieku wody. Nawet jednak gdyby przyjąć, że wyciek nastąpił z powodu nie szczelności pod brodzikiem, to brak jest ustaleń pozwalających na przypisanie pozwanej winy w tym zakresie. Tego rodzaju sytuacja może mieć charakter nagły, niezawiniony przez właściciela czy użytkownika lokalu i dopiero konkretne okoliczności sprawy mogą przesądzić o tym, że można mu przypisać winę. Nie ma podstaw do konstruowania domniemania winy po stronie pozwanej. W istocie bowiem prowadziłyby to do odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, która została we wskazanym wyżej rozstrzygnięciu Sądu Najwyższego odrzucona.

Z tych względów z uwagi na niewykazanie przesłanek z art. 415 kodeksu cywilnego i w konsekwencji legitymacji biernej pozwanej powództwo podlegało oddaleniu. Z uwagi na przegranie postępowania przez stronę powodową koszty tego postępowania obciążały ją w całości. Wobec braku podstaw do zasądzenia jakichkolwiek kwot na rzecz pozwanej nie zamieszczano odrębnego rozstrzygnięcia w tym zakresie

SSR Piotr Brodniewicz